

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ
НАУКОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОК
«ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ»**

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

**Збірник тез доповідей
VII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції**

**МУКАЧЕВО
26 ТРАВНЯ 2026 РОКУ**

*Розглянуто і схвалено кафедрою теорії та методики початкової освіти
Мукачівського державного університету
(протокол № 5 від 22 червня 2026 року)*

Рецензенти:

Кравченко Тетяна Миколаївна, доктор філософії в галузі 01 Освіта/Педагогіка, доцент кафедри англійської мови, літератури з методиками навчання Мукачівського державного університету

Наукове консультування і редагування:

доктор педагогічних наук, професор Товканець Г. В.

Н74

Нова українська школа: стратегія розвитку особистості: збірник тез доповідей VII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (26 травня 2026 р., Мукачево) / За заг. ред. Г. В. Товканець. Мукачево: Вид-во МДУ, 2026. с. 146

У збірнику представлено тези доповідей учасників студентської науково-практичної конференції «Нова українська школа: стратегія розвитку особистості», в яких розкрито актуальні питання реалізації сучасних підходів до освітнього процесу в умовах Нової української школи.

Видання розраховане на науковців, викладачів, студентів, які займаються проблемами розвитку особистості і стратегії розвитку Нової української школи.

Редакційна група:

Г. В. Товканець – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету; О.П. Поп – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта», староста наукового студентського гуртка «Перспективи освітньо-педагогічної науки»; Н. І. Керечанин – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта» (скорочена програма), А. В. Чорей – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 013 «Початкова освіта» (скорочена програма).

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій

Вербіщук К.В., здобувач вищої освіти
спеціальності Початкова освіта, група ПО-1сп.

Науковий керівник:

к. п. н., доц. Мочан Т.М.

Мукачівський державний університет

ПАРТНЕРСЬКА ВЗАЄМОДІЯ ШКОЛИ І СІМ'Ї У СИСТЕМІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Сучасний розвиток інклюзивної освіти в Україні зумовлює необхідність переосмислення ролі сім'ї у навчанні дітей з особливими освітніми потребами. У початковій школі ця проблема набуває особливої значущості, оскільки саме на цьому етапі закладаються основи навчальної діяльності, соціальної адаптації та освітньої мотивації дитини.

У сучасних наукових підходах акцентується, що психолого-педагогічний супровід виступає формою професійної взаємодії учасників освітнього процесу, спрямованою на забезпечення розвитку дитини з особливими освітніми потребами та підвищення педагогічної компетентності її батьків. Результативність такої взаємодії визначається ступенем узгодженості педагогічних дій і якістю співпраці між усіма суб'єктами інклюзивного навчання.

У науковій літературі цей процес також трактується як комплексна багаторівнева система підтримки, що включає діагностичний, консультативний та корекційно-розвитковий компоненти. Її сутнісною характеристикою є партнерська взаємодія між закладом освіти та сім'єю, яка забезпечує безперервність розвитку дитини в різних соціальних середовищах [1].

Теоретичною основою організації такого супроводу виступає системний підхід, відповідно до якого розвиток дитини з ООП розглядається як результат узгоджених дій педагогів, психологів та батьків. У цьому контексті сім'я виконує

функцію підтримки та перенесення сформованих у школі навичок у повсякденне життя дитини [2].

Важливим механізмом реалізації інклюзивного навчання є командний підхід, який передбачає взаємодію міждисциплінарної групи фахівців та батьків. У межах такого підходу батьки залучаються до планування освітнього процесу, визначення індивідуальних потреб дитини та оцінювання її навчальних досягнень, що підсилює ефективність індивідуалізації навчання [3].

У початковій школі якість психолого-педагогічного супроводу безпосередньо впливає на адаптацію дитини до шкільного середовища. Узгодженість дій школи та сім'ї сприяє формуванню стабільної навчальної мотивації, розвитку соціальних навичок та зниженню рівня навчальних труднощів.

Практична реалізація супроводу включає різні форми взаємодії з батьками, індивідуальне консультування, психолого-педагогічні бесіди, спільне визначення освітніх цілей та участь у розробленні індивідуальної програми розвитку дитини. Така діяльність спрямована на формування активної позиції батьків та підвищення їх педагогічної компетентності [4].

Ефективність психолого-педагогічного супроводу сімей дітей з ООП визначається не кількістю формальної взаємодії між школою та батьками, а рівнем їхньої реальної залученості до процесу прийняття педагогічних рішень. У практиці інклюзивної освіти спостерігається тенденція до збереження асиметрії ролей, коли школа виступає основним суб'єктом планування, а сім'я виконує переважно допоміжну функцію.

Водночас сучасні наукові підходи доводять, що результативність розвитку молодшого школяра з ООП зростає за умови рівноправної участі батьків у плануванні, реалізації та оцінюванні освітнього процесу. Це дозволяє розглядати сім'ю як повноцінний компонент інклюзивного освітнього середовища, що впливає на сталість освітніх результатів і ефективність соціальної адаптації дитини.

Психолого-педагогічний супровід сімей дітей з ООП у початковій школі є системним чинником ефективності інклюзивного навчання, що забезпечує узгодженість освітніх впливів та безперервність розвитку дитини.

Встановлено, що його основою є партнерська модель взаємодії між учасниками освітнього процесу, яка передбачає активну участь батьків у прийнятті педагогічних рішень та організації навчання.

Командний підхід виступає ключовим механізмом індивідуалізації освіти, забезпечуючи координацію дій фахівців і сім'ї та підвищуючи результативність навчального процесу.

Отже, психолого-педагогічний супровід сім'ї є невід'ємною складовою інклюзивної освіти, що визначає якість навчання та рівень соціальної адаптації дітей з ООП у початковій школі.

Список використаних джерел

1. Потюк С. В. Теоретико-методичні засади психолого-педагогічного супроводу батьків, які мають дитину з особливими освітніми потребами // *Acta Paedagogica Volynienses*.. 2024. Випуск 4. С. 133–138.
2. Брушневська І. Теоретичні аспекти побудови моделей психолого-педагогічного супроводу дитини з ООП та її сім'ї // *Acta Paedagogica Volynienses*. 2024. Випуск 2. С. 54–60.
3. Сіпко Л., Юхименко Л., Завгородня В. Психолого-педагогічний супровід дітей з ООП в інклюзивному середовищі: сучасні підходи // *Acta Paedagogica Volynienses*. 2025. Випуск 6. С. 136–145.
4. Коломоець Т. Г. Взаємодія фахівців і батьків дітей з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивної освіти // *Актуальні питання корекційної освіти (педагогічні науки)*. 2019. № 14. С. 115–125.